

רק הקדישו מיד ולכן א"י לאוסרו (יא).

נאום ידידו הדו"ש וטובו
א. מ. אלטר

מסמך מס' 1234567

קכט (קב)

מסמך מס' 1234567

בעזה"י ד' מט"מ

ידידי היקר הרב המו"ץ מ' ישראל אלי' שי'.

מסמך מס' 1234567

קבלתי מכתבך, ולא אבין מה שנצרך הסכמה לכל חומש בפ"ע.
בדבר הקושי' שהבאת מחי' המכונים בשם רשב"א (א) על פרשת שמע
והי' א"ש שהי' מאוחרים (ב), הנה על שמע יש במדרש פ' ואתחנן מנין
זכו לק"ש מיעקב אבינו וכו' - ובמדרש אחר שזכו במתן תורה -
ופרשת והי' א"ש התחלתה הוא בפ' עקב ע"פ כי הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה וכו' (ג), כ' בספרי ריש עקב כי ביום שיצאו ממצרים
נאמר להם פרשה זו (וכן רמז רש"י ז"ל פ' עקב) א"כ שפיר הי' בידם
כל הד' פרשיות.

ידידך דו"ש

אברהם מרדכי אלטר

ה"ו) דהנעבד בין לפני הקדש ובין לאחר הקדש אסור, ובביאור תירוץ
אדמו"ר זצ"ל כתב דהרמב"ם ס"ל דמה שנעבד לאחר הקדש אסור הוא רק
מדרבנן וזה גזרו אחר שנבנה ביהמ"ק, יעו"ש עור. מיהו לשון אדמו"ר זצ"ל
אינו משמע שבא לתרץ קו' זו וכנראה יש כאן ערבובי דברים ואדמו"ר
זצ"ל משיב על הקו' שכתבתי.
(יא) וכ"כ בחת"ס חלק יו"ד סי' רל"ה.

קכט. (א) במנחות ל"ד א' בד"ה ומ"מ קשיא, יעו"ש.

(ב) שנאמרו לסוף מ' שנה, וא"כ קשה איך נתחייבו ישראל במצרים בהנחת
תפילין (בפרשיות קדש והי' כי יביאך), והא עדיין לא היו בידם כל הד'
פרשיות.

(ג) אף דוהי' אם שמוע היא פרשה חדשה, הא פירש"י שם דוהי' מוסב על